

۲- وقتیکه علائم فاقد صفات مشخصه بوده و یا منحصر از نشانه های مشخصاتی ترکیب یافته باشد که در تجارت برای تعیین نوع یا کیفیت جنس یا کمیت آن، مقصد، ارزش، محل مبداء کالا ها یا زمان تولید بکار رود و یا اینکه در زبان رایج و یا عادات مشروع و مسلم تجارت آنکشور که حمایت آن مورد درخواست است، معمول باشد.

۳- وقتیکه علائم مخالف با شؤون اخلاقی یا نظم عامه بوده و خصوصاً، به نحوی باشد که عامه مردم را فریب دهد، بدیهی است که یک علامت تنها به این علت که با یکی از احکام قوانین مربوط به علائم منطبق نمی باشد، مخالف با نظم عمومی پنداشته نمی شود، به استثناء اینکه همچو حکم بذات خود به نظم عمومی مرتبط باشد. با وجود آن، این حکم منوط به تطبیق ماده (۱۰) مکرر می باشد.

(۱)

۱ - برای تشخیص اینکه آیا علامت قابل حمایت است یا خیر؟ باید تمام وضعیت و احوال واقعی، بخصوص، مدت استعمال علامت را در نظر گرفت.

۲- ثبت هیچ علامت تجاری در کشور های دیگر اتحادیه تنها به این دلیل رد شده نمیتواند که در کشور مبداء به ثبت رسیده است و با نشان مورد حمایت در کشور مبداء فقط در عناصری تفاوت دارد که صفت مشخصه آنرا تغییر نمی دهد و هویت آن را متأثر نمیسازد. هر گاه اختلاف علائم مورد تقاضای ثبت با علائم مورد حمایت در کشور مبداء فقط در عناصری باشد که در صفت مشخصه و ماهیت علائم به صورتی که این علائم در کشور مبداء به ثبت رسیده است بی تأثیر باشد این علت به تنهایی مانع از ثبت علائم تجاری یا صنعتی نیست).

(۳) هیچ کس نمیتواند از احکام این ماده استفاده نماید اگر علامتی که حمایت آن را تقاضا مینماید در کشور مبداء به ثبت نرسیده باشد.

(۴) اما، در هیچ موردی تجدید ثبت علامت در کشور مبداء مکلف به تجدید ثبت نخواهد گردید که علامت مزبور در سایر کشور های اتحادیه به ثبت رسیده باشد.

(۵) استفاده از حق تقدم/اولویت برای درخواستی های ثبت علائم که در خلال مهلت مندرج ماده (۴) تسلیم گردیده باشد، محفوظ خواهد ماند، ولو اینکه ثبت علامت در کشور مبداء پس از انقضای این مهلت صورت گرفته باشد.

علائم: علائم خدمت

ماده ششم سادس:

کشور های اتحادیه متعهد می شوند که از علائم خدمت حمایت نمایند. آنها مکلف به ثبت همچو علائم نمی باشند.

علائم: ثبت بنام عامل یا نماینده مالک، بدون اجازه نامه مالک

ماده ششم سابع:

۱- اگر عامل یا نماینده شخصی که مالک یک علامت در یکی از کشور های اتحادیه است بدون کسب اجازه از مالک علامت در یک یا چند کشور از کشورهای اتحادیه درخواست ثبت آن علامت را بنام شخص خود بنماید، مالک علامت مذکور حق اعتراض نسبت به درخواست ثبت مزبور، و یا درخواست ابطال و حذف آن، و یا در صورتیکه قانون کشور اجازه دهد حق درخواست انتقال ثبت آن علامت را به نفع خود خواهد داشت، مگر اینکه عامل یا نماینده اقدامات خود را موجها اثبات نماید.

۲- در صورتیکه علامتی از طرف عامل یا نماینده ای بدون اجازه مالک آن استعمال گردد، مالک علامت مطابق احکام بند (۱) فوق حق اعتراض خواهد داشت.

۳- قوانین داخلی کشور ها میتوانند که یک حد منصفانه را فراهم نمایند تا در خلال آن مدت، مالک علامت بتواند از حقوق پیش بینی شده در این ماده استفاده نماید. علایم: ماهیت اجناسی که در مورد آنها علامت تطبیق میگردد ماده هفتم: ماهیت اجناسیکه یک علامت تجارتي باید روی آنها حک شود، نمیتواند در هیچ مورد مانع ثبت علامت مزبور گردد.

علایم: علایم دسته جمعی

ماده هفتم- مکرر:

(۱) کشور های عضو اتحادیه تعهد می نمایند اظهار نامه علامت های دسته جمعی متعلق به شرکت ها را که موجودیت آنها در مغایرت به قوانین کشور مبداء نباشد، برای تسلیم دادن بپذیرند و از آن حمایت نمایند، ولو اینکه همچو شرکت ها دارای یک مؤسسه صنعتی یا تجارتي نباشد.

(۲) هریک از کشور ها در وضع شرایط خصوصی حمایت از یک علامت دسته جمعی مختار می باشند و در صورتیکه این علامت در مغایرت با مصالح عمومی باشد، میتواند از حمایت آن ابا ورزد.

(۳) با وجود آن، حمایت این علامت ها را نباید از هیچ شرکت که موجودیت آن بر خلاف قانون کشور مبداء نیست، بعلت اینکه همچو شرکت در کشوری ایجاد نگردیده که حمایت آن مورد تقاضا است، یا اینکه تشکیل آن برحسب قوانین کشور اخیر الذکر نمی باشد، دریغ نمود.

نام تجارتي

ماده هشتم:

نام تجارتي باید در تمام کشور های عضو اتحادیه مورد حمایت قرار گیرد بدون مکلفیت تسلیمی درخواست با ثبت، خواه جزئی از علامات تجارتي را تشکیل بدهد یا خیر.

علائم، اسم های تجاری: مصادره توقیف) بر توریفات و سایر اجناسی که بشکل غیر قانونی حامل علامت یا اسم تجاری
ماده نهم:

(۱) تمام اجناس حامل علامت تجاری با نام تجاری غیر قانونی، در موقع ورود در کشور های عضو اتحادیه که در آن
همچو علامت یا نام تجاری از حق حمایت قانونی برخوردار است ، مصادره میگردد.

(۲) همچنان توقیف در کشوری صورت میگیرد که علامت گذاری غیر قانونی در آن صورت گرفته و یا در کشوری که
اجناس به آن وارد شده میگردد.

(۳) توقیف حسب تقاضای خرنوالی یا هر اداره ذیصلاح دیگر یا یک طرف ذینفع اعم از شخص حقیقی یا حقوقی، در
مطابقت با قوانین داخلی هر کشور صورت میگیرد.

(۴) در صورت ترانزیت، مقامات مربوطه مکلف نیستند که به توقیف اجناس | کالا ها اقدام نمایند.

(۵) هر گاه قوانین داخلی یک کشور توقیف را در موقع ورود کالا به آن کشور اجازه ندهد، بجای توقیف، ورود کالا به
آنکشور ممنوع خواهد شد، یا توقیف کالای مذکور در داخل کشور صورت خواهد گرفت. (۱) در صورتیکه قوانین داخلی
یک کشور به توقیف کالا را در موقع ورود اجازه دهد، نه ممنوعیت توریف را ونه توقیف را در داخل کشور اجازه دهند،
پس، تا زمانیکه قوانین مربوطه طبق آن اصلاح نگردد، با اقدامات و مقررات موجود در همچو موارد بالای اتباع تحت
قانون همچو کشور تعویض خواهند گردید.

نشانه های جعلی: مصادره توقیف) حین توریف و غیره اجناس/ کالاهای که حامل علائم نا درست بحیث منبع یا هویت تولید
کننده

ماده دهم:

(۱) احکام ماده قبلی در مورد استعمال مستقیم یا غیر مستقیم نشان نا درست در باره مبداء اجناس کالا ها یا راجع به هویت
تولید کننده، سازنده یا تاجر نیز قابل تطبیق می باشد.

(۲) هر تولید کننده، تهیه کننده یا تاجر مشغول به کار تولید، ساخت یا تجارت این جنس کالا اعم از شخص حقیقی یا
حکمی، یا در محلی که بطور دروغ به عنوان محل مبداء نشان داده شده و یا در منطقه ای که همچو محل در آن موقعیت
دارد، و یا در کشوری که منبع نشان تقلبی در آن استعمال میگردد، در هر صورت طرف ذینفع شناخته خواهد شد.

رقابت نا سالم (غیر مشروع)

ماده دهم مکرر:

(۱) کشور های عضو اتحادیه مکلف اند تا حمایت مؤثر اتباع همجو کشور ها را در مقابل رقابت نا مشروع تأمین نمایند.

(۲) هر رقابت مغایر با شیوه های صادفانه معاملات صنعتی یا تجارتي رقابت غير سالم (نا مشروع) پنداشته میشود.

(۳) اعمال زیر بطور خاص ممنوع قرار میگیرد:

۱- تمام اعمال که به نحوی از انحاء موجب اشتباه با مؤسسه، اجناس کالا ها یا فعالیت های صنعتی یا تجارتي یک رقیب گردد.

۲- ادعاهای خلاف واقعیت در تجارت دارای همچو ماهیت که باعث تزلزل اعتبار مؤسسه، اجناس کالا های فعالیت های صنعتی یا تجارتي یک رقیب گردد.

۳- اشارات یا ادعاهای که استعمال آن در تجارت موجب اشتباه عامه در مورد ماهیت، پروسه تولید ساخت، مشخصات، شایستگی مقاصد آنها و یا کمیت جنس کالا گردد.

علایم، اسم های تجارتي نشان های نادرست، رقابت غير سالم (نا مشروع): تدابیر علاج، حق اقامه دعوا

ماده دهم- ثالث:

(۱) کشور های عضو اتحادیه تعهد مینمایند که طرق مناسب رسیدگی قانونی را برای سرکوبی تمام اعمال مندرج مواد (۹)، (۱۰) و ماده (۱۰ مکرر)، برای اتباع سایر کشور های عضو اتحادیه، بطور مؤثر تأمین نمایند.

(۲) بر علاوه، کشور های عضو تعهد مینمایند تا تدابیری را جهت دادن اجازه به فدراسیون ها و شرکت ها که از مالکان صنایع، تولید کنندگان و با تجار نمایندگی می کنند، فراهم نمایند، مشروط به اینکه موجودیت همچو فدراسیون ها و شرکت ها مغایر قوانین کشور شان نباشد تا در محاکم یا نزد مقامات اداری به منظور سرکوبی احکام مندرج مواد (۹) و (۱۰) و (۱۰ مکرر) اقامه دعوا نمایند تا حدیکه قانون کشوری که در آن حمایت مورد تقاضا است به همچو اقدامات فدراسیون ها و شرکت ها اجازه دهد. اختراعات، مدل های سودمند، دیزان های صنعتی،

علایم: حفاظت موقت در نمایش های معین بین المللی

ماده یازدهم:

(۱) کشور های عضو اتحادیه در مطابقت با قوانین داخلی خویش، حمایت موقت اختراعاتی را که قابل دریافت درخواست اختراع، نمونه های وسایل سود مند، طرح های صنعتی و علامت های تجارتي، در رابطه به اجناس/ کالای های که در نمایشگاه های رسمی با نمایشگاه های بین المللی در یکی از کشور های عضو اتحادیه رسماً در معرض نمایش گذاشته می شوند، تأمین نمایند.

(۲) همچو حمایت موقتی مهلت های مندرج ماده (۴) را تمدید نخواهد کرد، اگر بعد حق تقدم تقاضا گردد، مقامات هر کشور میتوانند آغاز مهلت را از تاریخ معرفی اجناس/ کالا ها به نمایشگاه قرار دهند.

(۳) هر کشور میتواند به عنوان دلیل هویت شی مورد نمایش و تاریخ معرفی آنرا بطور ثبوت مستند طوریکه لازم پندارد، مطالبه نماید.

اداره خدمات خاص مالکیت صنعتی ملی

ماده دوازدهم:

(۱) هر یک از کشور های عضو اتحادیه تعهد می نماید که یک اداره خدمات خاص مالکیت صنعتی ملی و یک دفتر مرکزی را جهت اطلاع رسانی به مردم در مورد اختراعات و اختراعات کوچک، طرح های صنعتی و علایم تجاری، ایجاد نماید.

(۲) این اداره یک نشریه رسمی را بشکل نوبتی و منظم نشر مینماید:

۱- اسامی دارندگان درخواست اختراع صادره با ذکر مختصری از اختراعات دارای حق امتیاز.

۲- تولید مجدد علامت های تجاری ثبت شده.

مجمع اتحادیه

ماده سیزدهم:

(۱)

۱- اتحادیه دارای مجمعی است مرکب از آن دسته کشور های اتحادیه که ملتزم به مواد (۱۳ الی ۱۷) این سند می باشند.

۲- دولت هر کشور دارای یک نماینده بوده که هیئت های متبادل، مشاوران و کارشناسان میتوانند وی را همراهی کنند.

۴- مصارف مربوط به هر هیئت به عهده دولتی است که آنرا منصوب نموده است.

(۲)

الف- مجمع مذکور باید:

۱- به تمام مسایل مربوط به حفظ و توسعه اتحادیه و تطبیق این کنوانسیون رسیدگی نماید؛

۲- به دفتر بین المللی مالکیت معنوی (که از این پس بنام "دفتر بین المللی" یاد میشود) که در کنوانسیون مربوط به تأسیس سازمان جهانی مالکیت معنوی (که از این پس "سازمان" نامیده میشود) از آن یاد شده، نظریات کشور های اتحادیه که به مواد (۱۳ الی ۱۷) مکلف نمی باشند، در مورد آمادگی مقدمات کنفرانس های تجدید نظر، رهنمایی میکنند، کاملاً در نظر گرفته میشود؛

۳- گزارش ها و فعالیت های مدیر عمومی سازمان را در باره اتحادیه بررسی و تصویب مینماید و در مورد مسایلی که در صلاحیت اتحادیه است، تمام دستورات لازم را به وی میدهد.

۴- اعضاء کمیته اجرایی مجمع را انتخاب مینماید؛ ۵- گزارش ها و فعالیت های کمیته اجرایی خود را بررسی و تصویب نموده و به آن رهنمایی مینماید؛

۶- برنامه اتحادیه را تعیین، بودجه دو ساله آنرا تصویب و حساب های مالی را تأیید میکند؛

۷- مقررات مالی اتحادیه را تصویب میکند؛

۸- کمیته های کارشناسان و گروه های کاری را که برای تحقق اهداف اتحادیه مناسب پندارد، را ایجاد مینماید؛

۹- در مورد کشور های غیر عضو اتحادیه و سازمان های بین الدولی و بین المللی غیر دولتی که میتوانند به عنوان ناظر در جلسات آن پذیرفته شوند، تصمیم میگیرد؛

۱۰- تعدیلات مربوط به مواد (۱۳ الی ۱۷) را تصویب مینماید؛

۱۱- هر نوع اقدام دیگری را که برای نیل به اهداف اتحادیه مناسب باشد، اتخاذ مینماید؛

۱۲- وظایف دیگری را که تحت این کنوانسیون مناسب باشد، انجام می دهد؛

۱۳- حقوقی را که بموجب کنوانسیون مربوط به تأسیس سازمان به آن تفویض گردیده اعمال مینماید، مشروط بر آنکه مورد قبول اش باشد.

(۱) مجمع در مورد مسایلی که مورد علاقه سایر اتحادیه ها که تحت مدیریت سازمان باشد، با توجه به مشوره کمیته هماهنگی سازمان، تصمیم اتخاذ مینماید.

(۳)

۱- با رعایت احکام مندرج قسمت (۲) یک هیئت میتواند تنها از یک کشور نمایندگی کند.

۲- کشور های عضو اتحادیه که بموجب شرایط موافقتنامه ویژه ای در یک دفتر مشترک که برای هر یک از آنها در حکم اداره خاص مالکیت صنعتی ملی مندرج ماده (۱۲) متشکل شده باشند، میتوانند در طی مباحث بطور جمعی به وسیله یکی از آن کشور ها نمایندگی داشته باشند.

:۴

۱- هر کشور عضو مجمع دارای حق یک رأی می باشد.

۲- نصف کشور های عضو مجمع حد نصاب را تشکیل میدهند.

۳- با وجود اینکه احکام مندرج بند (۲)، در هر نشست جلسه ای تعداد کشور های حاضر از نصف کشور های عضو مجمع کمتر ولی برابر یا بیشتر از یک ثلث آن باشد، مجمع میتواند تصامیم اتخاذ نماید، اما، تمام تصامیم مجمع بجز تصامیم مربوط به روش کار آن، تنها زمانی قابل اجراء میگردد که شرایط ذیل تکمیل را نماید. دفتر بین المللی تصامیم مذکور را به کشور های عضو مجمع که حاضر نباشند، ابلاغ نموده و از آنها دعوت مینماید که در خلال سه ماه از تاریخ ابلاغ، رأی موافق یا امتناع خود را بصورت کتبی اعلام نمایند. در صورتیکه، در انقضای این مهلت تعداد کشور های که رأی موافق یا امتناع خود را بدین ترتیب بیان داشته اند حد اقل برابر با تعداد کشور های باشند که حضور آنها در جلسه برای حصول حد نصاب لازم است، تصامیم مذکور لازم الاجراء می باشد، مشروط به اینکه در عین حال اکثریت لازم هنوز حاصل باشد.

۴- با رعایت حکم مندرج فقرة (۲) ماده ۱۷ تصامیم مجمع با اکثریت دو ثلث آراء اتخاذ میگردند.

۵- رأی ممتنع، رأی محسوب نمی گردد.

(۵)

۱- با رعایت حکم مندرج بند ۲ یک نماینده تنها بنام یک کشور میتواند رأی دهد.

۲- کشور های عضو اتحادیه مندرج جزء ۲، فقره (۳)، بعنوان یک قاعده کلی سعی نمایند تا هیئت نمایندگی خود را به جلسات مجمع اعزام نمایند. با این حال، اگر به دلایل استثنایی یکی از کشور های یاد شده نتواند هیئت نمایندگی خود را اعزام نماید، می تواند اختیار خود را به هیئت نمایندگی یکی دیگر از این کشور ها تفویض نماید تا بنام او رأی دهد، مشروط به اینکه یک هیئت نمایندگی به وکالت تنها یک کشور رأی دهد، چنین اختیاری باید در سندی که توسط رئیس دولت یا وزیر با صلاحیت امضاء شده باشد، اعطاء می شود.

(۶)

کشور های عضو اتحادیه که عضو مجمع نیستند، میتوانند بعنوان عضو ناظر در جلسات پذیرفته شوند.

(۷)

۱- مجمع به اساس دعوت رئیس عمومی هر دو سال یکبار جلسه عادی را دایر مینماید، زمان و محل آن بجز از موارد استثنایی همان زمان و محل است که مجمع عمومی سازمان تشکیل میگردد.

۲- مجمع بنا بر دعوت رئیس عمومی، تقاضای کمیته اجرایی یا به تقاضای یک ربع از کشور های عضو مجمع، جلسات فوق العاده را تشکیل میدهد.

(۸)

مجمع، طرز العمل های داخلی را خود تصویب مینماید کمیته اجرایی

ماده چهاردهم:

(۱)

مجمع دارای یک کمیته اجرایی می باشد.

(۲)

۱- کمیته اجرایی از کشور های تشکیل میگردد که توسط مجمع از میان کشورهای عضو آن انتخاب میشوند، علاوه براین، کشوری که مقرر سازمان در سرزمین آن قرار دارد، با رعایت حکم مندرج جزء ۲، فقره (۷)، ماده ۱۶ درای یک کرسی در کمیته می باشد.

۲- هر کشور عضو در کمیته اجرایی یک نماینده دارد که جانشینان، مشاوران و کارشناسان می توانند وی را همراهی نمایند.

۳- مصارف هر هیئت نمایندگی بعهدہ دولتی است که آنرا منصوب مینماید.

(۳) تعداد کشور های کمیته اجرایی برابر یک ربع تعداد کشور های عضو مجمع می باشد. در تعیین کرسی های که باید پر شود بعد از تقسیم بر چهار، باقیمانده نادیده گرفته میشود.

(۴) مجمع در هنگام انتخاب اعضای کمیته اجرائی توزیع عادلانه جغرافیایی و ضرورت حضور تمام کشور های طرف موافقتنامه های ویژه که در ارتباط با اتحادیه ایجاد گردیده اند در بین کشور های تشکیل دهنده کمیته اجرایی در نظر خواهد گرفت.

(۱)

۱- هر عضو کمیته اجرایی از تاریخ اختتام جلسه مجمع که در آن انتخاب شده است تا پایان جلسه عادی بعدی مجمع، ایفای وظیفه مینمایند.

۲- اعضاء کمیته اجرایی را میتوان فقط حد اکثر الی تعداد دو ثلث اعضاء در باره انتخاب نمود.

۳- مجمع جزئیات قواعد راجع به انتخاب و انتخاب مجدد احتمالی اعضاء کمیته اجرایی را تعیین مینماید.

(۱)

۱- کمیته اجرایی:

۲- مسوده اجندای جلسه مجمع را تهیه مینماید؛

۳- پروپوزل های مربوط به مسوده برنامه و بودجه دوساله اتحادیه را که توسط رئیس عمومی تهیه گردیده، به مجمع تسلیم مینماید؛

۴- این جزء در متن انگلیسی حذف شده است.

۵- گزارش های دوره ای مجمع و گزارش های سالانه و گزارش های بررسی حساب ها را با توضیحات لازم به مجمع تسلیم مینماید؛

۶- بمنظور حصول اطمینان از اجراء برنامه اتحادیه توسط رئیس عمومی، در مطابقت با تصامیم مجمع و با در نظر گرفتن اوضاع و احوالیکه در فاصله بین دو جلسه عادی مجمع بروز میکند، تمام تدابیر لازم را اتخاذ مینماید.

۷- هر وظیفه دیگری را که تحت این کنوانسیون به عهده وی محول میگردد، انجام می دهد.

۸- کمیته اجرایی در مورد مسایلی که برای سایر اتحادیه های تحت مدیریت سازمان نیز مورد علاقه است، بعد از حصول مشوره کمیته هماهنگی سازمان، تصمیم میگیرد.

۱- جلسه عادی کمیته اجرایی را بنا به دعوت رئیس عمومی، هر سال یکبار ترجیحا در همان زمان و در همان محل تشکیل کمیته هماهنگی سازمان، تشکیل می یابد.

۲- جلسه فوق العاده کمیته اجرائی بنا به دعوت رئیس عمومی یا به ابتکار شخصی وی و یا به تقاضای رئیس کمیته و یا به تقاضای یک بر چهارم اعضاء کمیته، تشکیل می یابد.

۱- هر کشور عضو کمیته اجرائی حق یک رأی دارد.

۲- نصف تعداد کشورهای عضو کمیته اجرائی حد نصاب را تشکیل میدهند.

۳- تصامیم به اکثریت ساده آراء اتخاذ می گردد.

۴- رأی ممتنع، رأی محسوب نمی شود.

۵- یک هیئت میتواند تنها نماینده یک کشور باشد و بنام او رأی

دهد.

(۹) کشور های عضو اتحادیه که عضو کمیته اجرائی نیستند، بعنوان عضو ناظر در جلسات پذیرفته می شوند.

(۱۰) کمیته اجرائی طرز العمل های داخلی را خود تصویب مینماید.

دفتر بین المللی

ماده پانزدهم:

۱- انجام وظایف اداری اتحادیه بعهده دفتر بین المللی می باشد که یک تداوم دفتر اتحادیه است که با دفتر اتحادیه که توسط کنوانسیون بین المللی برای حمایت آثار ادبی و هنری (کنوانسیون برن) تشکیل یافته، متحد می باشد.

۲- دفتر بین المللی بویژه نقش سکرتریت ارگان های مختلف اتحادیه را ایفا می نماید.

۳- رئیس عمومی سازمان عالیترین مقام اجرائی اتحادیه و نماینده آنست.

(۲) دفتر بین المللی اطلاعات مربوط به حمایت مالکیت صنعتی را جمع آوری و منتشر مینماید. هر کشور اتحادیه متن قوانین جدید و نیز متون رسمی مربوط به حمایت صنعتی را به زودترین فرصت برای دفتر بین المللی ارسال مینماید، علاوه بر این، تمام انتشارات اداره مالکیت صنعتی خود را که بطور مستقیم مربوط به حمایت مالکیت صنعتی می باشد و دفتر بین المللی ممکن است برای فعالیت هایش مفید پندارد، برای دفتر مذکور ارسال نماید.

(۳) دفتر بین المللی یک نشریه ماهانه را منتشر می نماید.

(۴) دفتر بین المللی برای هر کشور عضو اتحادیه بنا به درخواست، اطلاعاتی را در مورد مسائل مربوط به حمایت مالکیت صنعتی ارسال می نماید.

(۵) دفتر بین المللی برای تسهیل حمایت مالکیت صنعتی مطالعات را انجام و خدمات را فراهم می نماید.

(۶) رئیس عمومی و هر عضو اداری که توسط وی انتخاب می‌گردد بدون حق رأی در تمام جلسات مجمع، کمیته اجرائی و هر کمیته دیگر کارشناسان با گروه کاری شرکت میکنند. رئیس عمومی یا هر عضو اداری که توسط وی انتخاب می‌شود، از لحاظ سمت، سکرتر این ارگان خواهد بود.

۱:

الف - دفتر بین المللی مطابق رهنمایی مجمع و در همکاری با کمیته اجرائی، برای کنفرانس های تجدید نظر احکام کنوانسیون آمادگی می‌گیرد، بجز از مواد (۱۳ الی ۱۷)

ب- دفتر بین المللی میتواند در مورد آمادگی برگزاری کنفرانس های تجدید نظر با سازمان های بین الدولی و بین المللی غیر دولتی مشوره مینماید.

ج- رئیس عمومی و اشخاصی که توسط وی تعیین می‌گردند، بدون داشتن حق رأی دهی در مذاکرات این کنفرانس های شرکت میکنند. (۲) دفتر بین المللی سایر وظایف محوله را انجام میدهد.

امور مالی

ماده شانزدهم:

الف- اتحادیه دارای یک بودجه است.

ب- بودجه اتحادیه مشتمل بر در آمد ها و مصارف اصلی اتحادیه سهم آن در بودجه مصارف مشترک اتحادیه ها و نیز در صورت لزوم، مبلغ ایکه در اختیار بودجه کنفرانس سازمان قرار داده میشود، می باشد.

ج- مصارف قابل منسوب منحصر به اتحادیه نبوده بلکه همچنین به یک یا چند اتحادیه دیگر که بوسیله سازمان اداره میشود، مربوط میباشد سهم اتحادیه در همچو مصارف مشترک متناسب با سود/ منافع است که اتحادیه در آنها دارد.

د- بودجه اتحادیه با توجه به ضرورت هماهنگی آن با بودجه های سایر اتحادیه ها که بوسیله سازمان اداره می گردند، تعیین میگردد.

ح- بودجه اتحادیه از منابع زیر تأمین می گردد:

۱- حق السهم هر یک از اعضای اتحادیه.

۲- حق الزحمه ها، فیس ها و هزینه های دریافتی از بابت خدماتیکه توسط دفتر بین المللی در رابطه با اتحادیه صورت می گیرد.

۳- عواید فروش نشریات دفتر بین المللی در مورد اتحادیه و حق الإمتیاز های مربوط به این نشریات.

۴- هدایا، اموال ترکه-میراث و اعانه های مالی.

۵- کرایه ها، سود ها و سایر عواید متفرقه

الف- هر عضو اتحادیه از نظر تعیین حق السهم خود در بودجه در طبقه معینی قرار میگیرد و حق السهم های سالانه خود را بر اساس واحد های که در زیر تعیین گردیده است می پردازد:

طبقه اول: ۲۵ طبقه دوم: طبقه سوم: طبقه چهارم: ۱۰ طبقه پنجم: ۵ طبقه ششم: ۳ طبقه هفتم: ۱

ب- هر عضو بهنگام تسلیمی سند تصویب یا الحاق طبقه ای را که مایل است در آن قرار گیرد اگر قبلا آن را اعلام نه نموده باشد، اعلام مینماید. هر عضو میتواند طبقه خود را تغییر دهد، هر گاه طبقه پایینتری را انتخاب نماید باید آنرا در یکی از جلسات عادی به اطلاع مجمع برساند. این تغییر طبقه از آغاز سال بعد از جلسه یاد شده نافذ می گردد.

ج- حق السهمیه سالانه هر عضو عبارت از تناسب مبلغ مجموع حق السهمیه های سالانه تمام اعضاء در بودجه برابر با تناسب موجود بین واحد های طبقه ای که عضو یاد شده در آن طبقه دسته بندی گردیده که تعداد کل واحد های مجموع اعضاء می باشد.

د- حق السهمیه ها در اول جنوری هر سال پرداخت می گردند. ه- یک کشور عضو که در پرداخت حق السهمیه های خود تأخیر نماید، هرگاه مبلغ حق السهمیه آن برابر یا بیش از مبلغ حق السهمیه ای برابر به مدت دو سال کامل گذشته به عهده وی باقی باشد، در هیچ یک از ارگان اتحادیه ای که عضو آن می باشد، حق رأی ندارد. با وجود آن، کدام ارگان اتحادیه چنین تشخیص داده قانع باشد که تأخیر در پرداخت حق السهمیه ناشی از وجود شرایط استثنائی و غیر قابل احتراز بوده است، عضو میتواند حق رأی خود را در ارگان مذکور استعمال نماید.

و- هر گاه قبل از دوره مالی جدید بودجه تصویب نشده باشد، بودجه در همان سطح بودجه سال قبل بگونه ای که در مقررات مالی پیش بینی شده است، میباشد.

ز- مبلغ فیس ها، حق الزحمه ها و هزینه های دریافتی مربوط به خدماتی که توسط دفتر بین المللی در رابطه با اتحادیه انجام می گیرد، توسط رئیس عمومی تعیین و وی مراتب را به اطلاع مجمع و کمیته اجرائی می رساند.

ج:

الف- اتحادیه دارای یک صندوق سرمایه بوده که با پرداخت در یک نوبت توسط هر عضو اتحادیه ایجاد میگردد، اگر صندوق کافی نباشد، مجمع برای افزایش آن تصمیم اتخاذ می نماید.

ب- مبلغ پرداخت اولیه هر عضو بابت صندوق مندرج جزء (الف)، یا مبلغی که بلحاظ مشارکت خود در افزایش آن باید بپردازد، متناسب با حق السهمیه این عضو در سالی است که در آن صندوق ایجاد گردیده، یا برای افزایش آن تصمیم اتخاذ گردیده است.

ج- تناسب و شرایط پرداخت، به پیشنهاد رئیس عمومی بعد از حصول مشوره از کمیته هماهنگی سازمان توسط مجمع تعیین می گردد.

الف- در موافقتنامه منعقد با کشوری که مقرر سازمان در قلمرو آنست، پیش بینی می گردد که هر گاه سرمایه صندوق کفایت نکند کشور مذکور به سازمان کمک مالی میکند. مبلغ این کمک و شرایط اعطاء آن در هر مورد موکول به موافقتنامه جدا گانه ای بین آن کشور و سازمان می باشد، تا هنگامیکه کشور مذکور مکلف به پرداخت کمک مالی است، از لحاظ سمت در کمیته اجرائی دارای یک کرسی می باشد.

ب- کشور مندرج جزء (الف)، و سازمان حق دارند با اعلام کتبی تعهد پرداخت کمک مالی را فسخ نمایند. فسخ مذکور سه سال بعد از پایان سالی که فسخ اعلام گردیده، نافذ می گردد.

ج- بررسی حسابها بر اساس روش ایکه در مقررات مالی پیش بینی گردیده، توسط یک یا چند عضو اتحادیه یا توسط مفتیشین خارجی که توسط مجمع و با رضایت خود آنها تعیین می شوند، انجام می گردد.

تعدیل مواد (۱۳ الی ۱۷)

ماده هفدهم:

(۱) هر عضو مجمع، کمیته اجرایی یا رئیس عمومی می توانند پیشنهادات برای تعدیل مواد (۱۳)، (۱۴)، (۱۵) و (۱۹) و این ماده را مطرح سازند. این پیشنهادات حد اقل شش ماه قبل از رسیدگی در مجمع، توسط رئیس عمومی برای سایر اعضای مجمع ارسال می گردد.

(۲) تعدیلات در موادی که در بند (۱) بالا بدان اشاره گردیده، توسط مجمع تصویب میگردد. برای تصویب به سه چهارم رأی نیاز است، مشروط به اینکه هر نوع تعدیل در ماده (۱۳)، و این بند، به چهار پنجم رأی نیاز خواهد بود.

(۳) هر نوع تعدیل در مواد مندرج فقره (۱) این ماده، بعد از یک ماه از دریافت اطلاعیه کتبی توسط رئیس عمومی مبنی بر پذیرش آن در مطابقت به پروسه های قانونی مربوطه آنها، از طرف سه چهارم کشور های در هنگام تصویب تعدیل مذکور عضو مجمع بوده اند، نافذ خواهد می گردد. هر نوع تعدیل در مواد متذکره که به این ترتیب مورد تصویب واقع گردد بالای تمام کشور های که در زمان انفاذ تعدیل مذکور عضو مجمع اند و یا در یک تاریخ بعدی عضو آن می شوند، الزامی می گردد، مشروط بر اینکه هر نوع تعدیل که مکلفیت های مالی کشور های عضو اتحادیه را افزایش میدهد تنها کشور های را در می گیرد که پذیرش همچو تعدیل را اعلام نموده اند.

تجدید نظر در مواد (۱ الی ۱۲) و از (۱۸ الی ۳۰)

ماده هجدهم:

(۱) این کنوانسیون به هدف معرفی تعدیلات که برای پیشبرد بهتر سیستم اتحادیه طرح گردیده اند، جهت تجدید نظر تسلیم داده خواهد شد.

(۲) برای این منظور، کنفرانس ها در یکی از کشورهای عضو اتحادیه بین نمایندگان کشورهای مذکور به طور مسلسل تشکیل می گردد.

(۳) تعدیلات مربوط به مواد (۱۳) الی (۱۷) تابع احکام ماده (۱۷) می باشند.

موافقتنامه های خاص

ماده نوزدهم:

کشورهای عضو اتحادیه این حق را برای خود محفوظ می دارند که بین خود موافقتنامه های خاصی را برای حمایت مالکیت صنعتی تا حدی که با احکام این کنوانسیون مغایرت نداشته باشند، منعقد نمایند.

تصویب یا الحاق توسط کشور های اتحادیه؛ مرعی الاجراء شدن

ماده بیستم:

الف- هر یک از کشورهای عضو اتحادیه که این سند را امضاء کرده است، می تواند آن را تصویب نماید. و اگر آن را امضاء نکرده باشد، می تواند به آن الحاق نماید. اسناد تصویب و الحاق به رئیس عمومی سپرده می شوند.

ب- هر یک از کشورهای عضو اتحادیه می تواند در سند تصویب یا الحاق خود اعلام نماید که تصویب یا الحاق او نسبت به مواد زیر قابل اجراء نیست:

۱- مواد (۱) الی (۱۲)، یا

۲- مواد (۱۳) الی (۱۷).

ج- هر یک از کشورهای عضو اتحادیه که مطابق حکم جزء (ب) فقرة (۱) یکی از دو بخش مواد یاد شده مندرج آن جزء را از تصویب یا الحاق خود خارج سازد، پس از آن در هر زمان می تواند اعلام نماید که تصویب یا الحاق خود را شامل این دسته از مواد می نماید. همچو اعلامیه به رئیس عمومی سپرده می شود.

۱:

الف - مواد (۱ الی ۱۲) در مورد اولین ده کشور عضو اتحادیه که اسناد تصویب یا الحاق خود را بدون اعلام مندرج بند (۱) جزء (ب) فقره (۱) سپرده اند سه ماه بعد از سپردن دهمین سند تصویب یا الحاق لازم الاجراء می گردد.

ب- مواد (۱۳ الی ۱۷) در مورد اولین ده کشور عضو اتحادیه که اسناد تصویب یا الحاق خود را بدون اعلان مندرج بند (۲)، جزء (ب)، فقره (۱) سپرده اند، سه ماه بعد از سپردن دهمین سند تصویب یا الحاق لازم الاجراء میگردند.

ج- در صورت انفاذ اولیه هر کدام از دو گروه مواد مورد اشاره در اجزاء (۱ و ۲) بند (ب)، فقره (۱)، مطابق احکام بند های (الف و ب)، و مطابق حکم بند (ب)، فقره (۱) مواد (۱ الی ۱۷) در مورد هر کشور عضو اتحادیه، بجز آنهایی که در بندهای (الف و ب)، تذکر یافته اند، که سند الحاق یا تصویب را تسلیم کرده اند و یا هر کشور عضو اتحادیه که اعلام مندرج در بند (ج)، فقره (۱)، را ارائه میکند، سه ماه بعد از تاریخ اطلاعیه رئیس عمومی مبنی بر ارائه آن سند یا اعلام نافذ میگردند مگر اینکه تاریخ دیگری در سند یا اعلام ارائه شده ذکر شده باشد، در صورت اخیرالذکر این کنوانسیون در مورد آن کشور سر از تاریخ متذکره در سند یا اعلام مورد نظر نافذ خواهد گردید.

مواد (۱۸ الی ۳۰) در مورد هر کشور اتحادیه که سند تصویب یا الحاق را تسلیم میکند، اعتبار از تاریخ انفاذ یکی از دو گروه مواد متذکره در بند (ب)، فقره (۱)، در مورد آنکشور بر طبق بندهای الف و ب)، یا (ج)، فقره (۲)، هر کدام که زود تر واقع شود، نافذ می گردد.

الحاق کشور های خارج از اتحادیه؛ انفاذ

ماده بیست و یکم:

(۱) هر کشوری که عضو اتحادیه نیست، می تواند به این سند ملحق و با این عمل عضو اتحادیه گردد. اسناد الحاق به رئیس عمومی سپرده می شود.

(۲)

الف- این سند در مورد هر کشوری که عضو اتحادیه نیست و سند الحاق خود را یک ماه یا بیشتر یا قبل از تاریخ لازم الاجراء شدن احکام این قانون تسلیم نمایند، در همان تاریخ که احکام مذکور بر اساس بندهای (الف) و (ب) فقره دوم ماده (۲۰) برای بار اول لازم الاجراء می شود، قابل اجراء می باشد، مگر اینکه در سند الحاق تاریخ دیگری تعیین شده باشد، مشروط بر اینکه :

۱- هر گاه مواد (۱) الی (۱۲) در این تاریخ لازم الاجراء نشده باشد، چنین کشوری در دوره مؤقتی که تا زمان لازم الاجراء شدن این احکام باقی است به جای احکام یاد شده تابع مواد (۱ الی ۱۲) سند لیزبن، ۳۱ اکتوبر ۱۹۵۸ می باشند.

۲- در صورتی که در این تاریخ مواد (۱۳ الی ۱۷) نافذ نشده باشد، به جای احکام یاد شده، تابع احکام ماده (۱۳) و فقره های (۳)، (۴) و (۵) ماده (۱۴) سند لیزبن می باشد. اگر کشوری در سند الحاق خود تاریخ مؤخری بر این تاریخ تعیین نماید، سند حاضر در تاریخ یاد شده در مورد این کشور نافذ می شود. ب- سند حاضر در مورد هر کشوری که عضو اتحادیه نیست و سند الحاق خود را در تاریخی مؤخر بر تاریخ نافذ شدن فقط یک دسته از مواد این سند یا در تاریخی که حد اقل یک ماه مقدم بر آن است تسلیم نماید، با رعایت مندرجات فقرة (الف) سه ماه پس از تاریخی که رئیس عمومی الحاق او را اعلام نماید، نافذ می شود. مگر اینکه در سند الحاق تاریخ مؤخری تعیین شده باشد. در مورد اخیر این سند در تاریخی که به این گونه تعیین شده در مورد این کشور نافذ می گردد.

این سند در مورد هر کشوری که عضو اتحادیه نیست و پس از تاریخ نافذ شدن کامل این سند یا حد اقل یک ماه قبل از این تاریخ سند الحاق خود را تسلیم داشته، سه ماه پس از تاریخ اعلام الحاق آن کشور توسط رئیس عمومی نافذ می گردد، مگر اینکه در سند الحاق تاریخ مؤخری تعیین شده باشد. در صورت اخیرالذکر این سند در تاریخی که به این گونه تعیین شده در مورد آن کشور نافذ می گردد.

نتایج تصویب یا الحاق

ماده بیست و دوم:

با رعایت استثنائات احتمالی پیش بینی شده در جزء (ب) فقره (۱) ماده (۲۰) و فقره (۲) ماده (۲۸) تصویب یا الحاق به خودی خود شامل پذیرش تمامی مواد و برخورداری از تمامی امتیازات مندرج این سند می گردد.

الحاق به قوانین قبلی

ماده بیست و سوم:

پس از نافذ شدن کامل این قانون هیچ کشوری نمی تواند به قوانین قبلی این کنوانسیون الحاق نمایند.

قلمرو

ماده بیست و چهارم:

(۱) هر کشور می تواند در سند تصویب یا الحاق خود اعلام نماید یا پس از آن در هر تاریخی به رئیس عمومی به طور کتبی اطلاع دهد که این کنوانسیون در مورد تمام یا قسمتی از سرزمین هایی که در اعلامیه یا اطلاعیه تعیین شده و مسئولیت روابط خارجی آنها به عهده آن کشور است، قابل اجراء می باشد.

(۲) هر کشوری که چنین اعلام نماید یا همچو اطلاعیه بدهد، در هر زمان می تواند، به رئیس عمومی اطلاع دهد که قابلیت اجرائی این کنوانسیون از این بعد در مورد تمام یا بخشی از سرزمین های یاد شده خاتمه می یابد.

الف- هر اعلامیه ای که طبق حکم فقرة (۱) این ماده صورت گیرد، همزمان با تاریخ مندرج سند تصویب یا الحاق قابل تطبیق می باشد و هر اعلامیه ای که طبق حکم فقرة مذکور صادر گردد سه ماه بعد از اعلام آن توسط رئیس عمومی، نافذ می گردد.

ب- هر گونه اعلامیه ای که طبق حکم فقرة (۲) صورت گیرد، دوازده ماه بعد از دریافت آن توسط رئیس عمومی نافذ می گردد.

تطبیق کنوانسیون در سطح داخلی

ماده بیست و پنجم:

(۱) هر کشور عضو این کنوانسیون تعهد می نمایند تا برای تطبیق این کنوانسیون، مطابق قانون اساسی خود تدابیر لازم را اتخاذ نماید.

(۲) قابل یاد آور است هنگامی که یک کشور سند تصویب یا الحاق خود را می سپارد، می تواند مطابق قوانین داخلی خود احکام این کنوانسیون را نافذ نماید.

اعلام الغاء

ماده بیست و ششم:

(۱) احکام این کنوانسیون بدون محدودیت زمانی لازم الاجراء می ماند.

(۲) هر کشور می تواند با ارسال اعلامیه ای برای رئیس عمومی این سند را فسخ نماید. این فسخ شامل تمام اسناد قبلی نیز بوده و تنها در مورد کشور فسخ کننده مؤثر می باشد. احکام کنوانسیون در مورد سایر کشورهای اتحادیه نافذ بوده و به طور کامل لازم الاجراء می مانند.

(۳) فسخ یک سال بعد از تاریخ دریافت اعلامیه توسط رئیس عمومی نافذ می گردد. (۴) حق فسخ که در این ماده پیش بینی گردیده، نمی تواند قبل از انقضای مدت پنج سال از تاریخ عضویت یک کشور در اتحادیه از طرف آن کشور اعمال گردد.

تطبیق سند های قبلی

ماده بیست و هفتم:

(۱) این سند در روابط بین کشورهای که بالای آنها تطبیق میگردد و تا حدی که تطبیق می گردد جایگزین کنوانسیون پاریس مورخ بیستم مارچ سال ۱۸۸۳ میلادی و اسناد تجدید نظر شده بعدی آن می گردد.

الف- در مورد کشورهای که این سند بر آنها قابل اجراء نمی باشد و یا به طور کامل قابل اجراء نیست ولی سند لیزبن مورخ ۳۱ اکتوبر ۱۹۵۸ بر آنها قابل تطبیق باشد، اخیرالذکر به طور کامل یا در حدی که فقره (۱) این سند جایگزین آن نمی شود، لازم الاجراء می باشد. ب- همچنین در مورد کشورهای که نه این سند به طور کلی با جزئی و نه سند لیزبن هیچ یک بر آنها قابل اجراء نباشد، سند لندن مؤرخ ۲ جون ۱۹۳۴ به طور کامل یا در حدی که فقره (۱) این سند جایگزین آن نمی شود، لازم الاجراء می باشد. ج- همچنین در مورد کشورهای که نه این سند به طور کلی یا جزئی و نه سند لیزبن و نه هم سند لندن هیچ یک بر آنها قابل اجراء نباشند، سند الاهی-هاگ مؤرخ ۹ نومبر ۱۹۲۵، به طور کلی یا در حدی که فقره (۱) این سند جایگزین آن نباشد، لازم الاجراء می باشد.

کشورهای خارج از اتحادیه که به این سند الحاق مینمایند، آن را در مورد هر کشور اتحادیه که به این سند ملحق نگردیده است یا با وجود آنکه به آن ملحق گردیده اما اعلامیه پیش بینی شده در جزء (۱) بند (ب) فقره اول ماده (۲۰) را صادر نموده است، اجراء می نمایند. همچو کشورهای تصدیق می نمایند که کشور یاد شده اتحادیه میتواند در روابط خود با آنها احکام جدیدترین سندی را که به آن پیوسته است، بکار بندد.

حل اختلافات

ماده بیست و هشتم:

(۱) هر گونه اختلاف بین دو یا چند کشور عضو اتحادیه در مورد تفسیر یا اجراء احکام این کنوانسیون که از طریق مذاکره فیصله نگردد، ممکن است توسط هر یک از کشورهای طرف اختلاف طبق اساسنامه محکمة عدالت بین المللی از طریق درخواستی به محکمه مذکور مراجعه شود، مگر اینکه کشورهای طرف اختلاف در مورد راه حل دیگری به توافق برسند. دفتر بین المللی توسط کشور درخواست دهنده از اختلافی که به محکمه راجع گردیده مستحضر می گردد و مراتب را به اطلاع کشورهای دیگر اتحادیه می رساند.

(۲) هر کشور می تواند هنگام امضای این سند یا هنگام تسلیم سند تصویب یا الحاق اعلام نماید که خود را در مورد حکم فقره (۱) این ماده متعهد نمی داند. در مورد هر گونه اختلاف موجود بین این کشور و هر کشور دیگر اتحادیه حکم فقره (۱) قابل اجراء نمی باشد.

(۳) هر کشور که مراتب مندرج فقره (۲) را اعلام نموده، می تواند، در هر موقع با ارسال اطلاعیه ای برای رئیس عمومی از آن صرف نظر نماید.

امضاء، زبانها، وظایف امین اسناد

ماده بیست ونهم

(۱)

الف- این سند در یک نسخه به زبان فرانسوی به امضاء رسیده و به دولت سویدن سپرده می شود.

ب- متون رسمی پس از مشورت با دولت های ذیربط توسط رئیس عمومی به زبان های انگلیسی، آلمانی، ایتالیایی، پرتگالی، روسی، هسپانوی و زبان های دیگری که مجمع ممکن است تعیین کند، مرتب می گردد.

ج- در صورت بروز اختلاف نظر در تفسیر متون مختلف، متن فرانسوی ارجح دانسته می شود.

(۲) این سند الی ۱۳ جنوری ۱۹۹۸ در استاکهولم برای امضاء، مفتوح می باشد.

(۳) رئیس عمومی دو نسخه از متن امضا شده این سند را که صحت آن توسط دولت سویدن تأیید شده باشد، برای تمام کشورهای عضو اتحادیه، و در صورت تقاضا برای سایر کشورها ارسال می نماید.

(۴) رئیس عمومی این سند را در سکرتریت سازمان ملل متحد به ثبت می رساند.

(۵) رئیس عمومی، امضاها و سپردن اسناد تصویب یا الحاق و اعلامیه های مندرج این سند یا اعلامیه های که مطابق بند (ج) فقره ۱ ماده (۲۰) انجام می گیرد، لازم الاجراء شدن هر یک از احکام این سند، اطلاعیه های فسخ و اطلاعیه های را که در اجرای ماده (۲۴) به عمل می آید، را به اطلاع تمام کشورهای عضو اتحادیه می رساند.

احکام موقتی

ماده سی ام:

(۱) تا زمانی که نخستین رئیس عمومی وظایف خود را اشغال می نماید، هر مراجعه / اشاره ای که در این سند به دفتر بین المللی سازمان یا به رئیس عمومی می گردد، بالترتیب اشاره به دفتر اتحادیه یا رئیس آن تلقی می گردد.

(۲) کشورهای عضو اتحادیه که نسبت به مواد (۱۳ الی ۱۷) متعهد نیستند، می توانند در صورت تمایل پس از لازم الاجراء شدن کنوانسیون ایجاد کننده سازمان، تا مدت پنج سال، حقوق پیش بینی شده مندرج مواد (۱۳ الی ۱۷) این سند را اعمال کنند، به گونه ای که اگر نسبت به مواد یاد شده متعهد باشند، هر کشوری که مایل به اعمال این حقوق باشد، اطلاعیه ای کتبی به این منظور را به رئیس عمومی تسلیم می نماید که انفاذ آن از تاریخ وصول میباشد. این قبیل کشورها تا انقضای مدت یاد شده عضو مجمع تلقی می شوند.

(۳) تا زمانی که تمام کشورهای عضو اتحادیه عضو سازمان نشده اند، دفتر بین المللی سازمان وظیفه دفتر اتحادیه و رئیس عمومی، وظیفه مدیر این دفتر را انجام می دهد.

(۴) هنگامی که تمام کشورهای اتحادیه به عضویت سازمان در آینده حقوق، تکالیف و اموال دفتر اتحادیه به دفتر بین المللی سازمان انتقال می یابد.

حق شرط

فقرة (۳) ماده اول: کنوانسیون پاریس در مورد حمایت از مالکیت های صنعتی بداخل (۳۰) ماده در جلسه عمومی یوم شنبه مورخ ۸ / ۸ / ۱۳۹۵ ولسی جرگه که بر اساس حق شرط، احکام فقرة (۳) در ماده اول این کنوانسیون، در خصوص مشروبات الکولی قابل تطبیق نمی باشد، به اکثریت آراء تصدیق گردید.

حاجی محمد هاشم

معاون کمیسیون اقتصاد ملی ولسی جرگه

ACKU